

ת"פ 44889/12/13 - מדינת ישראל נגד יהודה לוי

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 44889-12-13 מדינת ישראל נ' לוי

בפני בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
יהודה לוי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי

ב"כ הנאשם עו"ד שגיא זני

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של ידיעה כוזבת על עבירה מסוג פשע.

הנאשם וראובן נאור שימשו כמתנדבים במשמר האזרחי בתקופה הרלבנטית לכתב האישום.

בתאריך 10/3/10 בשעה ערב הגיעו השניים לבסיס המשמר האזרחי ברחובות על מנת לבצע משמרת לילית. במקום חנה רכב משטרתי.

ראובן אשר מעולם לא החזיק ברישיון נהיגה לרכב ביקש מהנאשם כי ינהג ברכב על מנת להביא את אביו לאולם שמחות. הנאשם וראובן אספו את האב והסיעו אותו אל אולם השמחות.

משירד האב מן הרכב, ביקש ראובן מהנאשם לנהוג ברכב והנאשם אפשר לו לעשות כן והם נסעו לאסוף מתנדב נוסף. בהמשך סיירו השניים עם המתנדב הנוסף בעיר ואף ביצעו מחסום משטרתי והכל כשהנאשם נוהג ברכב.

לאחר מכן נסעו כשהרכב נהוג בידי ראובן לבקר את אחותו של הנאשם בבית החולים קפלן ולאחר מכן שבו

למשימתם.

בסמוך לשעה 23.20 נהג ראובן ברכב ונסע לאחור ופגע ברכב חונה. כתוצאה מכך נגרם לרכב החונה נזק בפינה השמאלית אחורית, שבר בפגוש שמאלי אחורי, ומעיכה בדלת שמאלית אחורית. הרכב בו נהג ראובן נפגע ונגרם נזק מעיכה במכסה תא המטען, מעיכה של הפגוש האחורי, עיוות בכנף אחורית שמאלית וניפוצ של פנס אחורי שמאלי.

לאחר שפגע ברכב החונה, המשיך ראובן בנסיעה מבלי להשאיר את פרטי הרכב הפוגע עבור בעל הרכב החונה.

לאחר זמן מה עצר ראובן את הרכב ואמר לנאשם ולמתנדב הנוסף כי ידווח שמאן דהוא פגע בהם ועליהם לומר את שהוא אומר "ואלת תגידו אף מילה".

לאחר מכן התקשר ראובן לעובד מהמשמר האזרחי ומסר לו כי הם ביצעו מחסום וכי הבחין ברכב שפגע ברכבם ואף ניסה לדרוס ואתם. הוא מסר תיאור של הרכב.

למקום הדריסה לכאורה הוזעקו כוחות משטרה רבים וכן אחראי המתנדבים.

אחד השוטרים שאל את הנאשם לפשר האירוע וזה אמר כי ביצע מחסום חצי והבחין ברכב שבא במהירות מופרזת, הוא יסמן לו לעצור באמצעות פנס ואותו רכב לא עצר ונכנס בהם.

השוטרים שהגיעו למקום תשאלו את הנאשם בנוגע לאירוע וזה האחרון חזר על גרסתו השקרית של ראובן לאירוע.

התביעה טענה כי נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על חומרתה, כאשר הנאשם נסע ברכב משטרתי יחד עם מתנדב הצעיר ממנו בשתיים עשרה שנים, שמעולם לא החזיק ברשותו רישיון נהיגה ואף גיבה את הצעיר בשקר שאותו מסרו למשטרה ואשר בעקבותיו הגיעו למקום כוחות משטרה רבים, על כל ההשלכות שיש לכך.

משנה חומרה יש לכך משמדובר באדם שייצג אותה עת את גורמי אכיפת החוק.

התביעה ערה לתסקיר שירות המבחן ולהמלצות שבו אולם לטעמה, אין כל מקום לבטל את הרשעתו של הנאשם.

לענין העונש שיש לגזור עליו סבורה התביעה כי לאור חלופי הזמן, העדר עבר פלילי ומכלול השיקולים שהובאו בתסקיר שירות המבחן יש להסתפק בעונש מאסר מותנה, בצד קנס ושל"צ בהיקף של 140 שעות.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בעבירה יחידה שבוצעה בשנת 2010 ובכתב אישום שהוגש בשנת 2013. הנאשם

עבד בעבודות שחייבו העדר רישום פלילי וכן החזקת נשק ובעקות כך פוטר . כיום הוא עובד בחברה קבלנית מטעם עיריית רחובות וגם עבודה זו מחייבת העדר עבר פלילי, כפי שהופיע במכתב מאת מעסיקו ואשר הועבר גם אל שירות המבחן.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו וכבר ביום האירוע עשה כן במשטרה. גם בפני שירות המבחן הביע הנאשם חרטה מלאה ונטל אחריות מלאה.

ב"כ הנאשם עתר לקבלת את המלצות שירות המבחן לבטל את הרשעתו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הגיש מספר מסמכים בעניינו.

הוגשה תעודת הסמכה של משטרת ישראל באשר לסיום קורס של מאבטחים לא חמושים, במשך שלושה ימים במהלך שנת 2010. (כחודשיים לאחר ביצוע העבירה).

הוגש מסמך מיוני 2013 הממליץ על קבלתו של הנאשם לקורס מאמנים ומדריכים במכון וינגייט לאור השגיו בשיטת קאבוקאן.

הוגש מסמך מיום 28/4/14 מחברת "צח אור שירותי תברואה" לפיו החל הנאשם לעבוד בחברה זו ביום 16/10/3 והוא עובד נאמן מסור ואחראי.

הוגש מסמך מיום 23/10/14 מחברת פרח השקד לפיו עבד הנאשם שבמקום עבודה זה בין התאריכים 1/6/14 - 31/8/14 ויצא לחופשה בעקבות רצונו לקרוא קדיש בכל יום על אביו וכי הוא אמור לחזור לעבודה בעוד כחודש ימים "וזאת בתנאי שלא יורשע בפלילים".

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם שניתן בנובמבר 2013, עולה כי הנאשם גרוש ללא ילדים ומזה תשעה חודשים עובד במחלקת התברואה של עיריית רחובות.

לדבריו עבד לאורך השנים בתחום האבטחה אולם לאור ביצוע העבירה נשוא הדין הושעה ממקום עבודתו המצריך נשיאת נשק.

עוד ציין כי לאורך השנים עסק באומניות לחימה ובשנת 2010 החל בלימודי הדרכה במכון וינגייט אותם לא השלים במלואם לאור פטירת אביו.

הנאשם ציין כי התנדבותו במשמר האזרחי היא תוך רצון לסייע לקהילה וכי ביום האירוע החל לראשונה את עבודתו כמתנדב והוצמד למתנדב ותיק, ממנו קיבל הוראות והנחיות. הוא תאר כי פעל מתוך תחושת בלבול חרדה ולחץ בהן היה נתון במפגש עם שוטרים והתקשה להתמודד עם הסלמת האירוע. הוא תאר כי מסר את הידיעה הכוזבת על רקע חששו מהמתנדב הוותיק ולנוכח איומים שהלה נקט כלפיו.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, הבנה למשמעותם וחומרתם המתחדדת בתפקידו כנציג החוק בעת התנדבותו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות שוליים או עברייניים וכי העבירה הנדונה אינה מעידה על נטייתו להתמודדות עם מצבי משבר באמצעות פתרונות שוליים. מתיאוריו ניתן להתרשם כי בשל כוחותיו הדלים התקשה להתמודד עם תחושת לחץ וחווית האיום שחש בעת האירוע ובחר לפעול מבלי להפעיל שיקול דעת אודות מעשיו. שירות המבחן התרשם מהודאתו מחרטתו ומהבושה שחש הנאשם בשל מעשיו.

הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי לאור עבודתו בעיריית רחובות הרשעה בדין עלולה לפגוע בהמשך העסקתו כמו גם לחסום אפשרות של שילובו מחדש בעבודה בתחום האבטחה, תחום עיסוקו לאורך השנים. שירות המבחן ציין כי הנאשם הציג מסמך ממעסיקו הנוכחי בו צויין כי לא יוכל להמשיך בעבודתו במידה ויורשע בדין.

לאור כל האמור לעיל וחלופי הזמן ועל מנת שלא לפגוע בעתידו התעסוקתי ובדימויו העצמי, המליץ שירות המבחן לבטל את ההרשעה ולהטיל על הנאשם של"צ.

על פי הלכת כתב שהיא ההלכה המנחה לעניין זה הרי שככלל כאשר הוכח ביצוע מעשה עבירה יש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך.

שניים הם המבחנים לעניין זה והמה מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי אי הרשעתו של הנאשם לא תפגע באופן משמעותי באינטרסים הציבוריים שבענישה והמבחן האחר הוא כי עתידו ושיקומו של הנאשם לא ייפגעו באופן משמעותי ובלתי מידתי בשל הרשעתו.

בענייננו עסקינן במי שהיה מתנדב במשמר האזרחי ובתוקף תפקידו זה הופקד בידי רכב משטרת. הנאשם מעל באמון זה ולמעשה, אפשר נהיגה ברכב על ידי מי שמעולם לא היה בעל רישיון נהיגה ומוסמך לנהוג בו.

כאשר האחר - ראובן פגע ברכב אחר במהלך נהיגתו, חבר אליו הנאשם למסור הודעה כוזבת שהיה בה כדי להביא להזעקת כוחות רבים לשטח ולהפעלתם על כל המשתמע מכך.

יש בכך משום פגיעה ממשית בשלטון החוק באכיפתו ובעבודה התקינה של רשויות החוק. משנה חומרה מקבלים הדברים משמדובר היה במי שמילא אותה עת תפקיד במשמר האזרחי.

מעבר למסירת ההודעה הכוזבת שיש בה חומרה ניכרת לכשעצמה, הרי שכאמור לעיל, נגרם בשל כך נזק בשל הזעקת כוחות רבים לשטח ותחילת פעולה שלהם על סמך הגרסה שהובאה בפניהם. אין צורך להכביר מילים על משמעות הודעה כזו המובאת בפני רשויות החוק במדינת ישראל ובמצב הביטחוני השורר בה לאורך השנים.

על כן, אין מקרה זה נכנס בגדרם של אותם מקרים חריגים ויוצאי דופן בהם ניתן להימנע מהרשעתו של הנאשם.

מאחר שמדובר בשני מבחנים מצטברים הרי שדי בכך כדי לדחות את הבקשה לביטול ההרשעה, אולם למעלה מן הנדרש, אתייחס אף למבחן השני.

על פי ההלכה הרי שעל הנאשם להוכיח כי יש בהרשעה כדי לפגוע בעתידו באופן ממשי, עכשווי וקונקרטי.

שירות המבחן ציין כי הנאשם הביא מכתב מאת מעסיקו הנוכחי כי אם יורשע בדינו יפוטרו. כן ציין שירות המבחן כי מזה תשעה חודשים עובד הנאשם במחלקת התברואה של עיריית רחובות, דהיינו מאז פברואר 2014.

המכתב היחיד העוסק בסוגיית פטוריו האפשריים של הנאשם אשר הוצג לבית המשפט הוא מאת "פרח השקד בע"מ" כפי שצוין לעיל, מחודש אוקטובר 2014, דהיינו כשבועיים לפני מתן התסקיר, ובו נאמר כי הנאשם יוכל לחזור בחודש הבא לעבודה במקום, לאחר שבקיץ עבד כשלושה חודשים ויצא לחופשה, בתנאי שלא יורשע בפלילים.

ברי כי הדברים אינם עולים בקנה אחד. על פי מסמך זה לא הועסק הנאשם בעיריית רחובות, אלא בחברה זו ועל כן קביעת שירות המבחן אינה ברורה ומאידיך גיסא, לא הוצג כל מסמך מעיריית רחובות.

אם תאמר כי הוצג מסמך מאת חברת "צח אור שירותי תברואה", הרי כל שנאמר במסמך זה מיום 28/4/14 כי הנאשם החל עבודתו שם באוקטובר 2013 והוא מסור ונאמן. לא נאמר במסמך זה דבר וחצי דבר באשר להרשעה בדין והמשך העסקתו של הנאשם.

עולה איפוא, תמיהה באשר למקור הקביעה בדברים שנאמרו על ידי שירות המבחן.

לא הובאו כל מסמכים באשר להעסקתו של הנאשם כמאבטח עם נשק לאורך שנים רבות, כפי שטען בפני שירות המבחן ומהמסמך שהוצג לבית המשפט עולה כי הוא עבר הכשרה בת שלושה ימים כמאבטח ללא נשק לאחר האירוע נשוא כתב האישום.

הנה כי כן, הנאשם לא הציג בסיס ראוי לטענה כי עתידו ייפגע באופן קונקרטי בשל הרשעתו.

לענין זה ראה ע"פ 8528/12 צפורה נ. מ"י.

ועוד לענין זה באשר להמלצות שירות המבחן.

שירות המבחן שוקל את שיקוליו של הנאשם ואת אלה בלבד.

בית המשפט הוא שאמון על מכלול השיקולים, לרבות האינטרסים הציבוריים ועל כן יביא את המלצות שירות המבחן כשיקול בפניו - אך כשיקול אחד במכלול השיקולים.

ראה לעניין זה: רע"פ 3058/07 פז נ. מ"י; ע"פ 405/6 חליחל נ. מ"י.

אשר על כן, תיוותר הרשעתו של הנאשם על כנה.

ובאשר לענישה שיש לגזור על הנאשם -

מעבר לאינטרסים הציבוריים שנמנו לעיל, הרי שיש ליתן משקל ניכר לחלוף הזמן בתיק זה ולעובדה שכתב האישום בו הוגש למעלה משלוש שנים לאחר המעשים וכי מאז המעשים חלפו למעלה מארבע שנים. יש בכך להקהות עד מאוד את עוקצה של הענישה שהיא אפקטיבית ויעילה סמוך לאחר המעשים ולא בחלוף זמן כה ניכר.

כן שקלתי את הודאתו של הנאשם באשמה ואת חרטתו סמוך לאחר המעשה ועתה, כמו גם את תפקודו הנורמטיבי ועל כן, מצאתי לגזור על הנאשם -

ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע, או כל עבירה שיש בה יסוד למסירת ידיעה כוזבת.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ל' כסלו תשע"ה, 22 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.